

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 618/06
05.04.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Јованке Кажих, Миломира Николића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против туженог ББ, чији је пуномоћник БА адвокат, ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Окружног суда у Врању Гж.897/05 од 25.5.2005. године, у седници одржаној 5.4.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против решења Окружног суда у Врању Гж.897/05 од 25.5.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Бујановцу П.28/00 од 30.1.2003. године, обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга плати 5.000 еура са каматом по стопи прописаној одредбом чл. 277. ЗОО почев од 30.1.2003. године па до исплате, те је обавезан тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 81.400,00 динара.

Решењем Окружног суда у Врању Гж.897/05 од 25.5.2005. године, одбачена је као неблагоприятна жалба туженог изјављена против пресуде Општинског суда у Бујановцу П.28/00 од 30.1.2003. године.

Против наведеног другостепеног решења тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни суд је испитао побијано решење у смислу чл. 386. у вези чл. 400. ЗПП-а и нашао да ревизија није основана.

У поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, као ни битне повреде одредаба парничног поступка на коју указују наводи ревизије.

Наиме, из списка произилази да је 26.1.2004. године пуномоћник туженог адвокат ВВ примио првостепену пресуду од 30.1.2003. године уз назнаку да му је отказано пуномоћје а туженом је лично уручена првостепена пресуда дана 24.2.2005. године те је жалбу изјавио 11.3.2005. године. Другостепену одлуку о одбачају жалбе туженог као неблагоприятне од 25.5.2005. године пуномоћник туженог адвокат ВВ примио је 17.6.2005. године да би ревизију изјавио тужени 23.6.2005. године преко пуномоћника адвоката БА.

Према садржини пуномоћја од 8.5.2002. године тужени је овластио ВВ адвоката да га у овом спору заступа као пуномоћник до окончања поступка. Према одредби чл. 99. ЗПП-а странка може у свако време опозвати пуномоћје а пуномоћник га може у свако време отказати при чему се опозивање односно отказ пуномоћја мора саопштити суду пред којим се води поступак, писмено или усмено на записнику. У конкретном случају отказ пуномоћја није саопштен суду у форми како је то прописано наведеном законском одредбом, а осим тога након отказа пуномоћја пуномоћник је дужан да још месец дана врши радње за лице које му је издало пуномоћје ако је потребно да од њега отклони какву штету која би у то време могла настати а такву радњу представља и изјављивање жалбе против пресуде.

Пошто је адвокату ВВ првостепена пресуда уручена 26.1.2004. године а жалба је поднета 11.3.2005. године, те тужени сходно чл. 99. ЗПП-а суд није обавестио о опозиву пуномоћја наведеном адвокату коме је уручено и другостепено решење против кога је тужени у законском року изјавио ревизију, правилно је другостепени суд жалбу туженог одбацио као неблагоприятну сходно чл. 348. ЗПП-а.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу чл. 393. и чл. 400. ЗПП у вези чл. 491. ЗПП-а ("Службени гласник РС", бр.125/04), одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд